FOTBAL

Post-scriptum la etapa a XXVII-a

Etapa, văzută de NEAGU RĂDULESCU

— Cînta un marinar la proră...

AUTORUL PIERDERII UNUI PUNCT DE CĂTRE FARUL = TUȘIERUL SBERCEA

După ceasul nostru (și al stadionului), mai era un minut pînă la terminarea meciului „U" Cluj — Farul. După cronometrul arbitrului I. Ritter (care a prelungit partida cu aproape 4 minute, deși în teren nu s-a petrecut decît o întrerupere de joc de circa 1—2 minute, cînd a fost eliminat Ghirca), partida se afla în minutul 85. Atunci, arbitrul de linie A. Sbercea a comis greșeala ce avea să ducă la înscrierea golului victoriei de către gazde. La o minge înaltă au sărit Munteanu și Pleșa. Ei se aflau cu fața spre arbitrul de centru și cu spatele la tușier. Dar, A. Sbercea a semnalizat fault comis de Pleșa. I. Ritter, nepregătit, a ezitat, a vrut să dicteze infracțiune săvîrșită de Munteanu — ceea ce ar fi fost mai aproape de adevăr, deși faza nu se cerea întreruptă —, s-a luat după direcția steagului de la linie, și l-a penalizat pe Pleșa, dictînd lovitură liberă cam la 30 de metri, lateral. A executat Crețu, iar Adam, profitînd și de defectuosul plasament al apărătorilor adverși, a reluat direct în gol, răpind constănțenilor punctul pe care-l meritau cu prisosință. Iată unde poate duce o greșeală de arbitraj, ce părea la un moment dat neînsemnată. Iată unde poate duce neatenția de o fracțiune de secundă a arbitrului de centru, care a fost indus în eroare de colegul de la linie. (Al. C.).

O PARTIDĂ CU SCÎNTEI !...

...și cu noi „clienți" ai comisiei de disciplină

Culmea ! Tocmai partida de la Petroșani, considerată, inițial, printre cele mai „liniștite", avea să-i scoată peri albi arbitrului N. Petriceanu ! Ea a debutat „exploziv", ajungînd, treptat, la o temperatură maximă. „Tonul" l-a dat Cringașu, recalcitrant și excesiv de violent în atacuri, și, apoi, pe urmele sale au călcat Tonca, Grozea, Gruber, Caramalis și Stocker. Îngrijorat de această stare de lucruri, observatorul federal, B. Pătrulescu, a convocat la pauză antrenorii și căpitanii de echipă, cerîndu-le să instaureze calmul printre jucători. Intervenția sa n-a avut însă nici un rezultat. Dimpotrivă. La reluare, jocul s-a aprins și mai rău, iar după înscrierea golului lui Naidin, gestul lui Mocanu a aruncat un chibrit aprins în această atmosferă explozivă...

Totul a pornit de la cartonașul galben pe care arbitrul Petriceanu i l-a arătat lui Mocanu, drept urmare a unui șir de proteste și vociferări. Mocanu, căpitan de echipă și component al lotului național, în loc să se potolească, a continuat să protesteze, pornind spre tușă, cu intenția de a părăsi terenul. (Gestul lui Dan — minus tricoul dezbrăcat — este luat ca exemplu !) În cele din urmă, Mocanu s-a liniștit, și-a reluat locul în teren, dar atitudinea sa a contaminat pe alți coechipieri. Urmarea ? Cringașu a primit imediat sancțiunea cartonașului galben. În min. 73, Grozea și-a ieșit și el din pepeni, începînd să vocifereze la un fault sancționat de o lovitură liberă, și cum era la prima abatere, arbitrul Petriceanu i-a arătat și lui cartonașul galben. Apoi, în secundele următoare, cu viteza unui prestidigitator, N. Petriceanu a făcut să apară și cartonașul roșu pentru același Grozea. Mocanu și Bădin s-au rugat de arbitru să-l ierte, motivînd : „duminică avem meci cu Steaua !", dar N. Petriceanu a rămas ferm pe poziție, pentru că, așa cum avea să declare mai tîrziu în prezența observatorului federal, Grozea a continuat să protesteze și după avertizarea lui, folosind o expresie trivială. „Răfuielile" au continuat în teren, și imediat am asistat la o violentă ciocnire Naidin—Cringașu, din care primul s-a ales cu capul spart, iar al doilea cu o comoție, fiind de altfel înlocuit cu Juhasz...

...Și iată cum o partidă spectaculoasă n-a putut să primească un bun calificativ, datorită unor gesturi nesportive...

g. m.

INSTANTANEE IEȘENE

...**LA CABINE.** După ce anunță formațiile antrenorul **N. Dumitrescu** precizează cu zîmbet subtil **„Jucăm, deci, fără Gornea, fără Axente, fără Fl. Dumitrescu. Înseamnă că, acum, avem lot ?"**. Întotdeauna Dumitrescu III a fost un om de idei. Dacă ne amintim bine, fără lot, U.T.A. a cîștigat două campionate. Acum, U.T.A. nu va mai cîștiga campionatul. Dar U.T.A. rămîne campioana fair-play-ului, aceeași distinsă și sportivă „tînără doamnă" de pe Mureș. Aveau să o afirme cu toții, arbitrii, jucătorii ieșeni, observatorul federal Gheorghe Ola, Gil Mărdărescu...

DUPĂ MECI. N. Dumitrescu traversează terenul umăr la umăr cu Gil Mărdărescu și-l felicită bărbătește și sportiv **„Ai fost mai bun !"**

● Un singur jucător trist printre ieșeni : **Moldoveanu**, care mai are încă o etapă de suspendare. Zice că ar fi marcat cel puțin un gol cu U.T.A., dacă ar fi jucat, dar și așa Tătaru nu va avea liniște : **„Îmi trebuie un gol la Brașov, în penultima etapă, și cîștig titlul de golgeter!"** Jiule, ce ți se pregătește în ultima etapă la Iași !

● **Gil Mărdărescu** e felicitat pentru jocul într-adevăr bun al fiului său. Din cîte se spune, a fost cel mai bun meci al lui Mircea Mărdărescu în divizia A. Gil, diplomat cum îl știm, a replicat însă de fiecare dată : **„Echipa a făcut cel mai bun meci al său, acasă, în acest sezon".**

I. MIRCEA

ETAPA A XXVII-a ÎN CIFRE

● În actualul campionat al diviziei A, după 27 de etape, s-au marcat 512 goluri. În etapa a 27-a s-au înscris 24 de goluri, cu o medie de 3 goluri de partidă. **Marica** (Politehnica Iași) a marcat în această etapă 3 goluri și este al treilea jucător care a realizat această performanță în acest campionat (**Tătaru** — de două ori și **Broșovschi** sînt ceilalți doi performeri).

● **Cuperman a înscris în min. 43 al partidei Politehnica — U.T.A. al 500-lea gol al actualului campionat.**

● Naidin, marcînd în ultimele două etape cîte două goluri, a adus echipei sale 4 puncte de „aur" și în același timp a menținut simetria : Jiul a acumulat 25 de puncte, înscriind... 25 de goluri

● **Cele mai mari note în această etapă le-au primit jucătorii de la Politehnica și de la Rapid**, fiecare cu un total de 87 p (cu o medie de 7,90), iar cele mai mici note le-a primit C.F.R. Timișoara — 65 p (5,90). Cea mai bună apărare : **Dinamo — 41 p (8,20)** ; cea mai bună linie de mijloc : **Politehnica (Mărdărescu 8, Simicnaș 9) — 17 p (8,50)**, iar cele mai bune linii de atac : **Jiul și Politehnica, fiecare cîte 32 p (8,00).**

● Iată, ordinea primelor trei echipe în clasamentul „constant-valoric" după 27 de etape : 1. POLITEHNICA IAȘI 2 145 p (IANUL 215), 2. Steagul roșu 2 118 p (Adamache 207), 3. „U" Cluj 2 100 p (Crețu 193)...

● **Vă prezentăm orașele care candidează cu șansele cele mai mari la cîștigarea „Trofeului Petschovschi" în acest campionat : 1. CLUJ 8,85, 2. Ploiești 8,66, 3. Petroșani 8,50, 4. Constanța 8,46, 5. București 8,42.**

Adrian VASILESCU

OPINIA ANTRENORULUI

(Urmare din pag. 1)

nul din Bratislava neînvinși, deși au fost la un pas de o asemenea performanță.

În urma acestui joc, care a înregistrat una din puținele noastre comportări slabe (pentru că în fotbalul de performanță nu se poate juca MEREU bine și cîștiga permanent), multe comentarii au căutat să demonstreze că tactica impusă de antrenor ar fi fost cauza principală a jocului slab și a înfrîngerii suferite la Bratislava. Totul s-a rezumat la concepția de joc, care concepție este acceptată sau, dacă vreți, tolerată, cînd se obțineau victorii și... criticată vehement la înfrîngere. La Bratislava, pînă în min. 88 concepția a fost bună, dar în urma unei greșeli înlănțuite (de la Dumitrache la Răducanu) ea a devenit falimentară.

Sincer să fiu, nici mie nu mi-a plăcut jocul de la Bratislava, pentru că s-a jucat după o partitură străină de modul de acțiune de pînă acum al echipei, determinată de spiritul de conservare al jucătorilor și de teama de a nu primi gol.

Pentru a sublinia importanța unui joc echilibrat în apărare și atac, precum și cota noastră mai ridicată decît a cehoslovacilor, la acea oră, la „bursa fotbalului european", am pregătit acest joc și am insistat chiar înainte de intrarea în teren, asupra faptului că nu am venit la Bratislava să jucăm în rolul „cetății asediate", pentru că fotbalul se joacă deopotrivă în atac și în apărare și așa va trebui să jucăm și noi!

În concluzie, jocul a fost pierdut pentru că jucătorii s-au străduit mai puțin decît altădată să-l... cîștige, iar de la un timp se mulțumesc cu minimum în joc, mentalitate manifestată de altfel și în campionat. Eventualitatea unui 0—0 la Bratislava ar fi constituit pentru unii jucători suprema satisfacție, atitudine care s-a reflectat și în teren. Dar, în afara terenului nu se vede și nu se aude totul — ca să se poată scrie.

Să vă prezint însă pe scurt filmul ultimelor evenimente și unele concluzii formale.

După C.M. '70, lotul reprezentativ de fotbal s-a reunit foarte tîrziu (după 4 iuni) pentru a da posibilitate campionatului să se desfășoare cu regularitate. Primul joc internațional a fost cu Finlanda, la 11 octombrie 1970 (3—0) ; al doilea, cu Țara Galilor, în deplasare, la 2 decembrie 1970 (0—2) ; al treilea cu Iugoslavia, la 21 aprilie 1971, tot în deplasare (1—0). Ultimul, cu Cehoslovacia, tot în deplasare (0—1). Deci cinci jocuri internaționale, dintre care patru în deplasare. Bilanțul ? Două victorii, o egalitate și două înfrîngeri. Părerea mea este că acest bilanț nu este dezastruos, dacă ținem seama de deplasări și de valoarea adversarilor. În trei dintre aceste partide (Finlanda, Țara Galilor și Iugoslavia) echipa a jucat bine, în spiritul jocului ofensiv, și numai în două partide a jucat slab, fiind dominată teritorial, lăsînd impresia că a premeditat un joc în apărare.

Amintind aceste jocuri, voi căuta să răspund și la unele întrebări care s-au pus privind progresul înregistrat de echipa națională, valoarea jucătorilor, reîmprospătarea lotului și, mai ales, concepția de joc a echipei României.

Elementele de progres ale echipei după Mexico '70 sînt următoarele :

— echipa a devenit mai matură ;

— capacitatea de efort este mai mare ;

— jocul este mai omogen ;

— presingul, dublajul etc. se fac cu mai multă eficiență ;

— sarcinile de apărare se cunosc mai bine față de cele de atac.

Dintre elementele deficitare, care sînt în atenția noastră, putem enumera următoarele :

— În atac nu s-a realizat perfecționarea jocului, situație care se reflectă în scorurile strînse, în numărul mic de goluri înscrise. Aceasta se datorează și mentalității jucătorilor de a nu se angaja la un efort susținut și de a se mulțumi cu minimum posibil ;

— Lipsa din componența atacului a doi jucători prin excelență combativi. Dar nici în echipele de club nu avem jucători care în mod evident să-i depășească pe cei de la lot. Iată de ce l-am menținut pe Neagu în echipă la Bratislava, deși nu era în formă și consider că am greșit.

— Aprecierile dese și de multe ori prea laudative apărute în presa sportivă i-au îngîmfat pe unii jucători (Dinu, Radu Nunweiller, Răducanu, Dumitrache, Neagu, Sătmăreanu, Dobrin, Domide, Tătaru) influențîndu-le în mod vizibil comportarea.

Valoarea jucătorilor este apreciabilă, dar nu trebuie să facem din aceasta un mit. Să nu uităm că jucători buni și chiar foarte buni am avut și în trecutul apropiat, fără însă să fi reușit alcătuirea unei echipe naționale sudate, care să aibă la bază o anumită concepție de joc, cît de cît evidentă.

Apreciez că am reușit cu actuala echipă națională mai mult decît înainte și aceasta datorită atît contribuției jucătorilor, cît și muncii perseverente de instruire, dar și condițiilor bune asigurate pregătirii. Toate acestea însă se uită sistematic de către comentatorii fotbalului.

Actuala echipă națională are o concepție de joc, recunoscută la început peste hotare și mai apoi și la noi acasă. O concepție echilibrată, adecvată calităților jucătorilor noștri, care se aseamănă, în multe privințe, cu aceea practicată în țările cu fotbal avansat. Diferența între noi și aceștia, ca de pildă Brazilia și Anglia, constă în aceea că fotbaliștii acestor țări o aplică mai bine, datorită unui potențial fizic superior, unor însușiri native și unui fotbal cu o clasă superioară fotbalului nostru, în special la eșalonul campionatului.

Atît eu cît și ceilalți antrenori ne-am străduit să imprimăm fotbalului nostru și echipei reprezentative un spirit ofensiv mai pronunțat, dar aceasta nu depinde numai de antrenori. O mare importanță o au deprinderile jucătorilor, puternic formate, mentalitatea lor, și un oarecare spirit de conservare. Apoi, trebuie luat în considerație și adversarul, care și el vrea să joace ofensiv și se opune cu hotărîre, uneori încălcînd regulamentul, acțiunilor tale ofensive. M-am întrebat de multe ori dacă acest complex este luat în seamă atunci cînd se are în vedere critica jocului echipei naționale.

Concepția de joc recomandată echipei noastre naționale cere și obligă pe fiecare component al ei la o activitate continuă în ambele faze ale jocului. Aplicarea ei pe teren depinde în mare măsură de pregătirea fizică a jucătorilor, cît mai complexă, dar care la ora actuală este pe cale de îmbunătățire însă nu total rezolvată. De aceea, jucătorii noștri trec dintr-o fază de apărare într-o fază de atac sau invers cu evidentă greutate, iar spre sfîrșitul jocurilor ei renunță chiar la mișcarea de du-te-vino și adoptă un joc static, cum de altfel au procedat și la Bratislava.

În fotbalul englez, italian, german sau sovietic, problema deplinei capacități fizice este soluționată. La noi, din păcate, există încă deficiențe și ele se reflectă ca atare în jocul echipei naționale la care situația nu se poate schimba peste noapte.

Iată deci și alte cauze decît acelea de suprafață, la care ar trebui să ne gîndim, cauze care influențează ritmul progresului fotbalului nostru.

Sînt pe deplin convins că nu numai eu m-am gîndit la situația actuală în care echipa națională reușește mai mult decît echipele de club, în confruntările internaționale ale acestora. Lucru firesc pentru că echipa națională reunește ceea ce este mai bun în fotbalul nostru. Sînt însă situații în alte țări în care echipele de club sînt extrem de puternice, fruntașe în cupele europene, dar care nu au reușit calificarea la C.M. și nici performanțele echipei României. Nu mă gîndesc de fel să trag spuza pe turta mea, dar probabil că modul de a acționa al federației noastre și al antrenorilor, la nivel de echipa națională (de reținut și echipa olimpică) a avut o influență oarecare, pentru că numai mult cîntata șansă și aureolarea unor jucători nu sînt suficiente pentru a realiza mult sau foarte mult.

În ultimul timp m-am întrebat : de ce se pune, oare, cu atîta acuitate problema operării unor schimbări în efectivul lotului reprezentativ, de îndată ce am și chemat la lot, după C.M. '70 jucători ca Vigu, Fl. Dumitrescu, Anca, V. Niculescu, Ianul, Ene Daniel. Mai valoroși decît aceștia nu am găsit. Alți jucători talentați sînt discutabili, cum este cazul cu Iordănescu, jucător de certă perspectivă, dar încă fragil, cu multe accidentări. Și el este în atenția noastră, ca și Năstase și chiar Boc, pe care vom încerca să-l recuperăm.

Scriu acum toate acestea deoarece multe din preocupările noastre nu sînt publice, uneori și din vina noastră.

Aș dori însă ca iubitorii fotbalului să cunoască faptul că sîntem în permanență preocupați de îmbunătățirea jocului, că știm cît mai avem de făcut, dar în același timp cunoaștem și dificultățile din calea noastră, că dăm atenție jocului ofensiv și o vom face cu toată grija în perioada care urmează, perioadă care corespunde cu întîlniri pe teren propriu și cu meciul în deplasare, cu Finlanda, pe care va trebui să-l cîștigăm, dacă vrem să obținem calificarea.

Deși nu totdeauna condițiile noastre de lucru și starea de spirit în care activăm s[illegible] dintre cele mai favorabile [illegible] desea sînt demobilizante, atît noi antrenorii, cît și jucătorii încercăm, și de multe ori reușim, să depășim perioadele de criză, cum este și cea prezentă. Sper să fim sprijiniți, dacă cumva rîndurile de mai sus, sincere, au reușit să evidențieze situația de fapt a lotului reprezentativ, mai bine decît pînă în prezent.

Miercuri s-au dezlănțuit energii deosebite

(Urmare din pag. 1)

Mai ales că ploieștenii sînt atinși de o anemie serioasă, pe care ei, jucătorii, vor s-o compenseze prin nervozitate, durități și nesportivitate. Că „U" Craiova a pierdut un punct acasă în fața ceferiștilor clujeni nu ne miră, fiindcă acolo dezbinarea sapă cam de mult, în fața unei conduceri incapabile să anime jucătorii și pe antrenori. Iar C.F.R.-ul se mișcă binișor, așa cum a făcut mereu în acest campionat, cu toate că e o trupă de caporali și sergenți. Cu totul imprevizibil a fost eșecul Steagului roșu, pe teren propriu, după ce acum cîteva zile călcase peste Rapid cu atîta demnitate. Dar cum în campionatele noastre rezultatele bazate pe amabilitatea gazdelor au devenit aproape la fel de frecvente ca și loviturile de colț, nu mai știi cînd e albă sau cînd e neagră. Fiindcă anchete se fac, dar numai în cazul echipelor de copii și juniori. Este foarte posibil ca performanța lui S.C. Bacău să fie onestă, ca și alte rezultate din această etapă sau din altele, dar morbul la care ne-am referit există. Ca de obicei, Farul a jucat din nou în deplasare cu vitejie, inteligență și forță. Păcat de gestul lui Ghirca și de greșelile arbitrilor Sbercea și Ritter, care au permis pînă și înscrierea unui gol din ofsaid. Nu de alta, dar studenții clujeni joacă bine la ora actuală și pot cîștiga și singuri.

Cuplajul interbucureștean a fost încordat, iar derbyul a stors publicul de puteri, scăldîndu-l într-o mare de emoții. Progresul n-a mers rău, dar n-a reușit să înfrîngă Steaua. O soartă ingrată vrea ca Progresul să retrogradeze anul acesta, cînd, în sfîrșit, are jucători tineri, capabili, cum n-a avut poate de cînd o știu, ea, această insulă la care acostau înainte toți fotbaliștii în derivă. Peniță Moldoveanu a făcut lucruri remarcabile, în cîteva luni. A construit o echipă nouă, a adunat și ceva puncte, dar e foarte greu să realizezi într-un timp scurt obiective care de regulă se resping. El a primit astă-iarnă o formație plafonată, neputincioasă, cu o situație deplorabilă în clasament. Astăzi, Progresul arată bine (cu două, trei excepții), dar se va scufunda probabil, plătind greșelile anului trecut și ale altor ani trecuți.

Deși cu patru zile în urmă, Dinamo și Rapid s-au aflat în situații jenante (învinse la Petroșani și București), miercuri, ele s-au înfruntat ca două echipe de soi, încît ești uimit de ciudatele metamorfoze care fac uneori aproape de neidentificat pe fotbaliștii noștri. Acum, judecînd partida cu oarecare detașare, trebuie spus că spiritul ofensiv care a caracterizat pe rapidiști i-a ajutat să fie echipa mai echilibrată și mai în stare să domine. Practicînd același marcaj abuziv, care nu s-a dovedit o armă în stare să neutralizeze nici măcar atacul Jiului, dinamoviștii s-au subordonat aproape tot timpul jocului giuleștenilor. Urmărirea deseori gratuită a atacanților adverși a privat pe Dinamo de capacitatea ofensivă a liniei sale mediane, obligînd-o să nu poată deveni periculoasă decît rareori și să nu conteze cel mai adesea în atac decît pe zbaterile homerice ale lui Lucescu sau pe momentele de dezlănțuire ale lui Dumitrache. Cu toate că practică acest stil de apărare, chipurile cel mai bun, Dinamo a primit miercuri gol, de la un atac mai modest prin comparație cu al său. Și cu toate că beneficiază în față de personalități deosebite, Dinamo n-a egalat decît in extremis, fiindcă înaintașii ei sînt obligați să lupte în condiții deosebit de grele, chiar dacă apărarea adversă nu are vreo capacitate deosebită.

Accidentul lui Nelu Nunweiller ne-a înfiorat pe toți. Bine că nu e vorba de fractură, fiindcă așa sîntem siguri că Nunweiller III va mai apare în fața noastră, cu jocul său ferm și inteligent. În perioada de iritare maximă a coechipierilor săi Dumitrache a făcut un gest frumos, protejîndu-l pe Pop. Aplaudăm o atare atitudine. Finalul meciului a fost fascinant, pentru că după primirea golului, Dinamo a început să atace vehement. Abia atunci s-a văzut ce puternică poate fi această echipă, cînd începe să utilizeze o parte din însemnatul ei potențial, în scopuri ofensive.

Clasamentul final interbucureștean

● Rapid n-a cunoscut înfrîngerea în întrecerea cu colegele din Capitală

1. Rapid	6	2	4	0	6—3	8
2. Dinamo	6	2	3	1	7—4	7
3. Progresul	6	1	3	2	5—7	5
4. Steaua	6	0	4	2	4—8	4

Campionatul echipelor de tineret-rezerve

1. Petrolul	27	18	4	5	51—24	40
2. „U" Cluj	27	18	3	6	48—24	39
3. Steaua	27	16	6	5	46—29	38
4. Sport C. B.	27	14	6	7	46—23	34
5. Dinamo	27	12	8	7	34—18	32
6. F.C. Argeș	27	13	2	12	39—33	28
7. Politehnica	26	13	2	11	32—31	28
8. „U" Craiova	27	8	11	8	33—29	27
9. Rapid	27	10	6	11	36—36	26
10. C.F.R. Tim.	27	9	6	12	26—34	24
11. Progresul	27	7	8	12	30—35	22
12. Steagul roșu	27	9	3	15	34—49	21
13. C.F.R. Cluj	27	7	6	14	24—42	20
14. U.T.A.	26	5	9	12	26—44	19
15. Jiul	27	8	3	16	20—43	19
16. Farul	27	5	3	19	19—50	13

Arbitrii meciurilor etapei a XXVIII-a, din 13 iunie, a diviziei A

Dinamo—Univ. Craiova : EM. VLAICULESCU, ajutat la linie de M. Marinciu și M. Moraru (toți din Ploiești) ;

C.F.R. Cluj — Steagul roșu : A. PÎRVU, ajutat de I. Hrisafi și R. Buzdun (toți din București) ;

Petrolul — Steaua : S. MUREȘAN (Turda), ajutat de G. Vereș și A. Pop (ambii din Cluj) ;

Farul — U.T.A. : G. POPOVICI, ajutat de G. Vasilescu II și I. Simion (toți din București) ;

Progresul — Jiul : T. STANEV (Bulgaria), ajutat de O. Calugherovici și G. Iliescu (ambii din Brașov) ;

C.F.R. Timișoara — „U" Cluj: V. PĂDUREANU, ajutat de M. Bică și A. Munich (toți din București) ;

F. C. Argeș — Rapid : O. ANDERCO (Satu Mare), ajutat de C. Silaghi și V. Trifu (ambii din Baia Mare) ;

Sport Club Bacău — Politehnica: A. BENTU, ajutat de G. Dragomir și N. Cătănoiu (toți din București).

Măsuri ale comisiei centrale de competiții și disciplină a F.R. Fotbal

În ședința ținută aseară, comisia centrală de competiții și disciplină a luat următoarele măsuri legate de abaterile unor jucători la ultimele meciuri :

— **Grozea** (Petrolul) — suspendat o etapă pentru proteste la deciziile arbitrului ;

— **Pop (Rapid)** — avertisment pentru joc periculos ;

— **Varga** (C.S.M. Reșița) — mustrare pentru proteste la deciziile arbitrului ;

— **Vițelaru** și **Huțanu** (ambii de la Fulgerul Dorohoi) — suspendați pe cîte 6 luni pentru lovirea arbitrului de linie și, respectiv, a unui adversar ;

— **Cufoian** și **Iordache** (ambii de la Minerul Baia Sprie) — suspendați pe cîte 3 etape pentru lovire reciprocă (făcînd parte din aceeași formație au crezut că pot schimba pumni între ei, fără să-i deranjeze nimeni !).

Tot aseară, comisia a analizat cauzele nedisputării meciului dintre echipele de tineret-rezerve „U" Cluj — Farul, consemnînd rezultatul de 3—0 (forfait) în favoarea Universității Cluj.

CUPA DE VARĂ

Pe toată perioada întreruperii campionatului, Federația română de fotbal, în colaborare cu A. S. Loto-Pronosport și comisiile județene de fotbal, organizează „Cupa de vară" 1971, competiție care va asigura cu meciuri românești programele concursurilor Pronosport.

La această interesantă competiție vor participa echipe din campionatul diviziilor B și C din țara noastră. Iată în continuare componența primelor 8 grupe (care își vor disputa etapele la 4, 11 și 18 iulie a.c.) : **Grupa I :** Minobradul Vatra Dornei, Rarăul Cîmpulung, Minerul Gura Humorului și Foresta Fălticeni ; **Grupa a II-a :** C.F.R. Pașcani, Ceahlăul Piatra Neamț, Victoria Roman și Cimentul Bicaz ; **Grupa a III-a :** Textila Buhuși, Minerul Comănești, Petrolul Moinești și Trotușul Gheorghe Gheorghiu-Dej ; **Grupa a IV-a :** F. C. Galați, Dacia Galați, Progresul Brăila și Unirea Tricolor Brăila ; **Grupa a V-a :** Automobilul Focșani, Olimpia Rm. Sărat, Șoimii Buzău și Metalul Buzău; **Grupa a VI-a :** Portul Constanța, I.M.U. Medgidia, Cimentul Medgidia și Electrica Constanța ; **Grupa a VII-a :** Metalul București, Ș.N. Oltenița, Dunărea Giurgiu și T. M. București ; **grupa a VIII-a :** Poiana Cîmpina, Caraiman Bușteni, I.R.A. Cîmpina și Victoria Florești.

Într-unul din numerele viitoare vom prezenta și planificarea jocurilor în aceste prime 8 grupe ale „Cupei de vară", ediția 1971.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

În culisele și pe marginea cuplajului...

Înainte, în timpul și după meciurile de pe stadionul „23 August"

...Mai este aproape o jumătate de oră pînă la meciul Steaua — Progresul. Și totuși, toată lumea — jucători, arbitri, spectatori, ziariști — se află pe „baricade". Un... întîrziat — Nae Tătaru. Comentează în fugă partida „cadeților". Printre altele : **„Prima greșeală a lui Peniță este trimiterea la tineret a lui Sandu Mircea. A jucat fantastic băiatul acesta. A fost cu o clasă deasupra celorlalți".**

★

Partida a început...

La 1—0 pentru Steaua, fundașii „bancari" privesc toți în pămînt. Nimeni nu scoate o vorbă. La 2—1, Viorel Popescu imploră cerul, Dudu se face ghem pe iarbă, Mândoiu se repede la Manta : **„De ce ieși, mă, din poartă ? Nu ți-a strigat toată lumea să stai acolo ? !"**

Nervii încep să-și spună cuvîntul...

★

Mai rar o bancă a rezervelor atît de tăcută ca aceea a Progresului. În timp ce alături, Constantin se agită la fiecare minge, aici nu se aud decît oftaturi și, în răstimp, exclamațiile în surdină ale masorului [illegible]dose...

★

Pauză. Cabina militarilor e „raiul" curioșilor. Cea a Progresului e încuiată. Optică diferită.

Covaci insistă : **„Vreau siguranță în apărare"**, iar Constantin discută între patru ochi cu Iordănescu. În cealaltă cabină timp de 10 minute, nu auzim — de după ușă — decît fulgerele și tunetele din tot universul, adunate în gura antrenorului Moldoveanu. „Secundul" Colceriu a rămas pe culoar — **„nu pot sta acolo, e prea strîmt"**... Se plimbă ici colo, nervos, șoptește din cînd în cînd „Asta-i fotbalul ! Asta e, și pace". Își aprinde apoi o țigară. O „bea" cu patimă... **„Exact ca la Timișoara. Ei — cîte ocazii, atîtea goluri. Noi..."**

★

2—2 ! Tot Progresul salută golul. O sticlă cu apă minerală trece, pe rînd, de la Popescu — venit la margine — la Tudose, apoi la președintele clubului, Ion Sfetcu... Setea i-a stăpînit pe toți

★

Pentru marele derby, aproape nimeni nu face pronosticuri. Doar Marin Bărbulescu („iese meci nul") și Gelu Popovici — „1—1" (!), se încumetă. Aveau amîndoi să „cîștige".

★

Bucurie la Rapid ! Neagu a înscris. Antrenorul Cristescu e fericirea întruchipată. Doar Răducanu e cumpătat : **„Haideți înapoi..."**

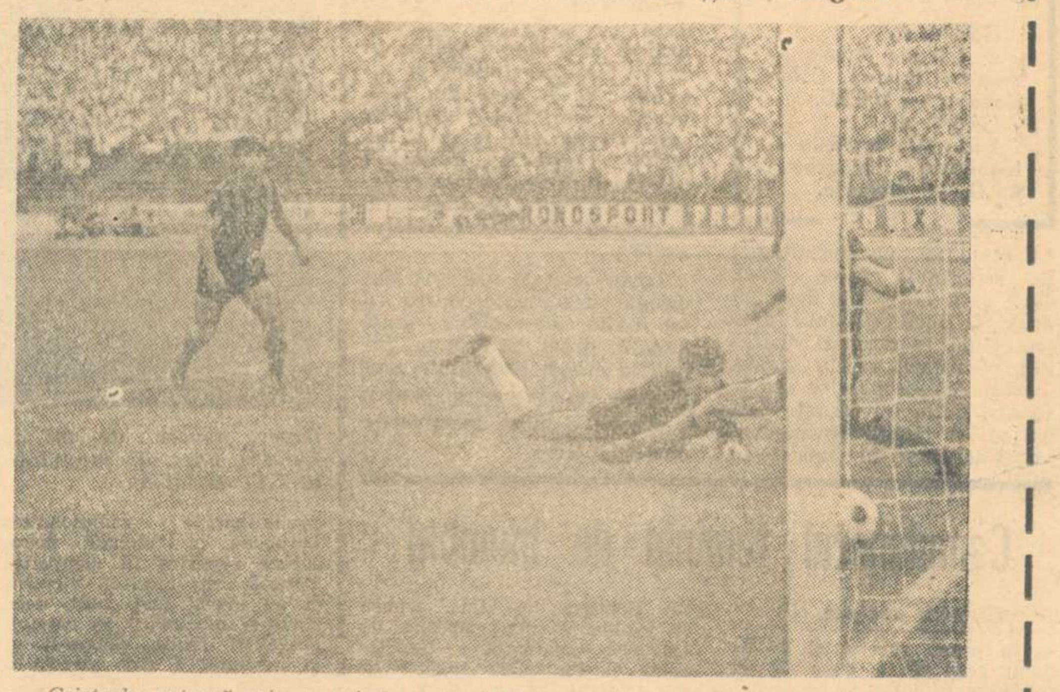
★

Ultimele minute. Doru Popescu ratează, Costea îl sărută, în plasă, pe Lupescu...

Mai sînt două minute. Rică pentru Lupescu **„Fii atent, acum, Culai, că-mi place cum arată tabela"...**

Ultimul minut. Egalare. Necaz și extaz. Pe teren și pe margine. Năsturescu plînge — **„Am pierdut campionatul în ultimul minut".** Cheran plînge și el. Lacrimi amare. Lacrimi de bucurie...

Geo RAEȚCHI

Cristache șutează prin surprindere, deschizînd scorul pentru Steaua. Fază din primul joc, de miercuri, al cuplajului interbucureștean. Foto : V. BAGEAC